

мрежата

Бюлетин на Европейската анти-бедност мрежа

№ 125/ януари- март/2008

**Кампания на EAPN
за адекватни планове
за минимален доход**

СЪДЪРЖАНИЕ

Кампания на EAPN за минимален доход

- Преглед на кампанията на EAPN.....	2
- Отговор на EAPN на консултантите на Комисията за Активно включване.....	2
- Какви са очакванията на EAPN за настоящата кампания?.....	3
- Планове за минимален доход в ЕС: различни реалности.....	3
- Минимален доход: за какво става въпрос.....	4
- Планове за минимален доход: Различни реалности.....	4
- Планове за минимален доход: Митове и реалности.....	5
- Как се живее с минимален доход?.....	5
- Трудно се говори за бедността...6	6
- Кампания на EAPN: Интервю с EAPN Австрия и EAPN Великобритания.....	6

Новини от Белгия

- Кампанията на EAPN Белгия за минимален доход получава положителни отзиви.....	7
- EAPN Белгия – в светлината на прожектора.....	7
- Политическата криза в Белгия създава социална несигурност.....	8

Не всеки има
достъп до
достоеен живот

Адекватен минимален доход. Всеки заслужава приличен живот

Всеки заслужава нормален живот: Преглед на кампанията на ЕАРН за адекватни планове за минимален доход

На 19 декември 2007г., ЕАРН стартира Европейска кампания за адекватни схеми за минимален доход. 24 от 27-те държави членки към момента имат планове за минимален доход, но съществуват сериозни недостатъци относно тяхната достъпност и адекватност. Време е да заявим ясно, адекватните планове за минимален доход са основополагаща предпоставка за Европейски съюз, основан на социална справедливост и равни възможности за всички!

ПОТЕНЦИАЛЕН НОВ ТЛАСЪК ЗА СОЦИАЛНА ЕВРОПА: ОТГОВОР НА ЕАРН НА КОНСУЛТАЦИЯТА НА КОМИСИЯТА ПО АКТИВНО ВКЛЮЧВАНЕ

Комисията публикува на 17 октомври 2007г. - Международен ден за изкореняване на бедността - Комуникация на тема "Модернизирана социална закрила за по-голяма социална справедливост и икономическо сближаване: спомагане за включването на хора, отдалечени от пазара на труда."

Това е втората подред фаза на консултиране, иницирано през 2006г., чрез което Комисията популяризира идеята за активно включване, което налага поддържане на адекватно ниво на доходи със връзка към пазара на труда и по-добър достъп до услуги.

Под ръководството на Френското председателство, през втората половина на 2008г., държавите членки ще обсъждат приемането на Общи принципи за активно включване. В нашия отговор, публикуван на 28 февруари, ЕАРН приветства тази консултация на Комисията като важна и навременна инициатива, която предизвиква положителни очаквания във време, когато ние иначе осъждаме основния политически контекст на ниво Европейски съюз, който не е благоприятен за борбата с бедността и социалното изключване.

Ние настояваме, че активното включване трябва наистина да бъде разбрано и изпълнено като цяло, имайки предвид, че неговите три компонента са строго взаимно свързани, и че достатъчен доход и услуги са необходимо условие за заетост/ социална интеграция.

ЕАРН препоръчва също прилагането на Принципите за активно включване да бъде отработено при устойчив Отворен метод на координация, по-добра съвместимост между процесите, засягащи социалното включване и конкретно подпомогнати от финансови инструменти. Това налага също и насоки от страна на ЕС, за да се гарантира участието на качествени организации срещу бедността и на хората, изпитващи бедност, като непрекъснат и динамичен процес.

C.C.

Минималният доход може да се определи като гарантиран, независещ от приноса доход, който дава възможност на хората, които не могат да се грижат за себе си, да получават минимален паричен приход. Наличието на достатъчно пари, за да се преживява е съществено условие за нормален живот, дори ако бедността

не се определя само от парите. Схемите за минимален доход са също и крайгълния камък на социалната защита.

В рамките на липса на напредък в борбата срещу бедността, има три основни причини, поради които ЕАРН сега провежда кампания за минималния доход.

Плановите за минимален доход днес не са достъпни за всички и нивата са твърде ниски, за да позволят дори сносен стандарт на живот.

Не във всички държави членки съществуват планове за минимален доход. Италия, Гърция и Унгария нямат такива планове, организирани на национално ниво. А там, където съществуват, не е гарантиран достъпа за всички. Някои групи нямат право на схема за минимален доход поради възраст, заетост или статут на преселници. Сложността на системата е причина хората да не се възползват от правата си: плановите за подкрепа, които съществуват често представляват сложна и оплетена мрежа, която много от хората намират трудна за преодоляване, и която действа като бариера срещу постигането на това, което по право е тяхно.

Плановите за минимални доходи не са поставени на ниво, достатъчно адекватно за да помогне на хората да излязат от бедността.

Те не отчитат повишаването на разходите за живот нито растящите цени на услугите, на които хората разчитат, като квартира или електричество. Пропускат да отчетат и реалността на тежкия финансов дефицит, в който хората често са принудени да живеят.

Плановите за минимални доходи не са поставени на ниво, достатъчно адекватно за да помогне на хората да излязат от бедността.

Към плановите за минимален доход са прикрепени твърде много условия и принуда с цел да се стимулират хората да работят.

Все повече условия се поставят за получаване на минимален доход/ социални помощи в усилието за принудително

интегриране на пазара на труда. Помощите намаляват след определен период като "стимул" за по-активно търсене и намиране на работа. Това е причина за започването на работа на ниско ниво, което не отговаря на личните знания и нужди. Такива ситуации несправедливо поставят хората в положение да не получават никакъв доход за да преживяват.

Противоположно на популисткото убеждение, което разпространява този принудителен подход, хората в същност искат да си намерят работа и да бъдат полезни за обществото, но са изправени пред много препятствия и бариери (като липса на подходяща работа, достъп до образование и обучение и други, липса на услуги за подпомагане като грижи за децата и други услуги за осигуряване на грижи), които им пречат да си намерят работа.

Липсата на обществено и политическо признание за правото на достъп до минимални ресурси, се дължи на негативни образи и фалшиви

стереотипи.

Има огромна празнота в политическото и общественото възприятие за ситуацията граничещо със заклеяване на получаването на помощи и често погрешното впечатление за хората, които оцеляват, получавайки този минимален доход. Вместо на минималния доход да се гледа като на нещо, необходимо за едно нормално общество и гаранция за всички, която е на разположение при необходимост, той се приема като подадена ръка на мързеливи хора, които нямат намерение да си намерят работа.

Достъпът до минимален доход е социално право и предпоставка за достоен живот. В нормално общество, нито един човек - мъж, жена, или дете - не трябва да бъдат принуждавани да живеят под прага на бедността. Осигуряването на минимален доход в нашето общество носи много положителни неща: не само осигурява защита за тези в несигурно положение, които не могат да работят, но и дава на хората необходимата сигурност, така че те активно да си търсят работа, а не само да се борят да оцелеят. Без осигуряването на минимален доход, бедността ще бъде по-голям разход за обществото от гледна точка на здравеопазване, образование, обществени разходи и други.

Минималният доход в процесите на ЕС...

1992: първа стъпка, но недостатъчна...

24 юни 1992, Европейският съвет достигна до важно единодушно споразумение: да признае основното право на човек на достатъчни ресурси и социално подпомагане, за да може да живее по начин, съвместим с човешкото достойнство (Препоръка 92/441/ЕЕС).

От години, ЕАРН настояваше планове за минимален доход да се основават на основните права, да бъдат достъпни за всички и поставени на ниво, позволяващо достоен живот. ЕАРН подчертаваше, че такъв адекватен минимален доход трябва да бъде приложен с участието на хора, които изпитват бедност, в рамките на интегриран подход, като се гарантира, че достъпът до Адекватен минимален доход, достъпът до нормални работни места и достъпът до качествени услуги се изграждат и взаимно допълват като гарантират достатъчна финансова и друга подкрепа за хора, за които работата не е

възможност, поради семейни отговорности, възраст, увреждания и др.

Стратегията за “активно включване”: отворен прозорец към възможности

От февруари 2006г., Комисията насърчава нов подход на Активно включване, определен като изчерпателна стратегия, съдържаща три основни елемента: 1) Връзка с пазара на труда чрез възможности за работа или професионално обучение; 2) Финансова подкрепа на ниво достатъчно за достоен живот; 3) По-добър достъп до услуги, които подпомагат интеграцията на пазара на труда - услуги за грижа за децата, здравеопазване, консултации, учене през целия живот, ИКТ, работа на плаващо работно време... ЕАРН подкрепя този всеобхватен подход.

В последните месеци, Европейската комисия проведе консултации с държавите членки, социалните партньори, Европейския парламент и всички заинтересовани страни, за предприемане на повече действия на Европейско равнище за осъществяване на този подход. Видно е, че Европейската комисия може да приеме до края на 2008г. набор от общи принципи за Активно включване.

Ние одобряваме това предложение, и се надяваме че то ще бъде движеща сила за държавите членки да изготвят адекватни планове за минимални доходи, които има вероятност да се окажат от действително значение за живота на хората, изпитващи бедност. Няма да е лесно в условия, в които заетостта, се счита за единствен изход от бедността.

ЕАРН ще продължи да е ангажирана в политическия дебат по всички аспекти на Активното включване (вж. края на стр. 2), но ние ще повдигнем този въпрос също и в по-широк контекст и ще продължим чрез тази кампания да повишаваме съзнанието, че липсата на адекватен минимален доход е спешен проблем в Европейския съюз.

Клер Шампеи

Експерт по политиката на ЕАРН

Повече информация за кампанията на ЕАРН и наличните материали можете да намерите на:

http://www.eapn.org/code/en/news_detail.asp?pk_id_content=3130

КАКВИ СА ОЧАКВАНИЯТА НА ЕАРН ОТ НАСТОЯЩАТА КАМПАНИЯ?

ЕАРН счита, че сега е най-подходящото време за започване на кампанията за минималния доход. Поставили сме си три цели:

Цели, свързани с политическите процеси

В краткосрочен план, искаме държавите членки да се ангажират и да дадат положителен отговор на консултативния процес на Комисията за активно включване, който завърши през февруари 2008г. Сега, желаем да видим държавите членки на Европейския съюз да дадат своя положителен принос в разработването на общите принципи за активно включване, които предстои да бъдат приети до края на 2008г. Също така, бихме желали този консултативен процес на Комисията за „Активно включване“ да павира пътя за предприемане на действия от страна на повече държави членки за гарантиране на достъп до адекватен минимален доход за всички, както и за дебат на Европейско равнище за по-обвързващи инструменти на ЕС.

Цели, свързани с повишаване на осведомеността

Искаме да се противопоставим на отрицателните представи, свързани с бедността. Хората не вярват, че бедността се случва в нашите общества, често на хората, които изпитват бедност се гледа като на хора, които не желаят да работят и решението е да им се поставят повече условия за правото им да получават помощи с оглед да ги накараме да работят. Не съществува разбиране относно тяхната реалност, и че трябва да се работи по други проблеми и за да успеят те да участват пълноценно в обществото, първо трябва да получат помощ! Ние искаме да разбием това възприятие.

Цели, свързани с развитието на ЕАРН

Чрез тази кампания, ние се опитваме да създадем силно послание, което ЕАРН да може да използва в дългосрочен план. Също така, тази кампания е начало на един процес на укрепване капацитета на националните мрежи на ЕАРН за организиране и провеждане на кампании и издигане на авторитета им на действащи организации.

МИНИМАЛЕН ДОХОД: ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС?

Социални осигуровки и социални помощи се наричат доходите, предоставени от държавата поради различни причини: болест и инвалидност, възраст, семейни отговорности, безработица и др. Някои от тези доходи се наричат заместващи помощи, защото те заместват дохода от работа, когато хората са безработни. Помощите се организират въз основа на социалното осигуряване и социалното подпомагане.

Плановите за минимален доход са различни от тези за минимално заплащане, които предлагат на работниците базово ниво на заплащане, фиксирано от закона или от колективни трудови договори.

Разпоредбите за минимален доход са схеми за социално подпомагане при крайна необходимост и поради тази причина са единствен изход за хората в голяма бедност. Повечето държави членки имат някакъв вид Планове за минимален доход, въпреки че достъпността и ефективността им варират в значителна степен. Повечето не са достатъчно ефективни срещу бедността.

През 1992г., Европейският съвет препоръча на държавите членки да признаят основните права на хората на "достатъчни ресурси и социални помощи, за да живеят по начин, съвместим с човешкото достойнство."

Нивото на минималния доход трябва да бъде точно определено, с участието на хора, които са заинтересовани, и във взаимоотношение с националния стандарт за достатъчност и приличен живот. Плановите за минимален доход трябва да се допълнят от достъпни и качествени услуги, и за тези хора, които могат да се върнат на пазара на труда - позитивна подкрепа за да се върнат към работа. Ето защо EAPN насърчава Адекватния минимален доход за достоен живот.

Планове за минимален доход в ЕС: Различни реалности

Почти всички държави членки на ЕС са изградили, макар и под различна форма и с различни темпове, схеми на универсално социално подпомагане, целящи да гарантират на всички легално пребиваващи граждани минимален доход, необходим за "достоеен живот", каквото и да е националното разбиране на понятието "достоеен живот"

Има само три държави в ЕС, където не съществува универсален план на гарантиран минимален доход (ГМД): Италия, Гърция и Унгария. Въпреки това, в тези страни са предприети реформи, но за сега резултатите от тях са неясни.

Основни принципи: различни национални разбираня...

Ако погледнем основните принципи на структуриране на ГМД, можем да разграничим отделни групи от страни:

Първата група се състои от страни в които плановите за ГМД се стремят да доставят достатъчен заместващ доход за да се поддържа или достигне стандарт на живот, социално признат като необходимия минимум за сносен живот (Германия, Австрия, Финландия, Швеция, Малта), някои дори добавят изрично към тази формулировка стремеж към социално интегриране (чрез активни действия) (Дания, Белгия, Лихтенщайн, Нидерландия, Франция)

В друга група от страни целта на плановите за ГМД се изразява в минимума за препитание (Испания, Португалия, Словения, България, Румъния, Чехия, Словакия, Естония) или насочен към хора или домакинства в нужда (Великобритания, Ирландия, Литва, Полша).

Испания и Люксембург са единствените държави, които изрично отнасят плановите за ГМД към борбата с бедността и социалното изключване. Средствата, тестващи ползите и условията за активно търсене на работа за тези, които са способни да работят, са общи за всички схеми за гарантиран минимален доход.

Нивото на отпускните помощи остава разнородно

Извън тези общи характеристики, нивото на отпускни помощи в ЕС е доста разнородно. За едно лице (без да се отчитат други социални придобивки) може да варират от 28 Евро за месец в Латвия до 1130 Евро в Дания.

Но в някои държави членки, където нивото на общите планове за социални помощи е по-ниско, то се допълва със специални добавки за квартира, здравеопазване, семейни надбавки или други помощи за посрещане разходите за основни услуги (образование, отопление, газ, електричество, транспорт).

В някои страни има също и конкретни планове за ГМД за определени групи от населението, като възрастни хора или инвалиди. Защитната мрежа може да включва достъп до конкретни услуги (правна помощ, помощ при задължняване) и понякога помощи в натура (храна или дрехи).

Ефективност в борбата с бедността?

Цифрите показват, че във всяка държава членка на ЕС нетният доход на домакинствата, получаващи социални помощи, не достига прага на бедността от 60% от средния доход на домакинство, което е показателя на ЕС за праг на бедност. Ако погледнем на равностойната линия от 50%, само в някои от страните този доход от социални помощи в домакинствата е малко над тази граница. Това, което е притеснително е, че дори и за най-ниската граница от 40% от средния доход, което представлява положение на жестока бедност от гледна точка на доходи, ние установихме само няколко страни, в които домакинствата, живеещи от социални помощи имат доходи над тази крайна граница.

Следователно, изглежда че доходът, осигурен чрез ГМД и схемите за социално подпомагане не е достатъчен дори за да се избегнат ситуации на жестока бедност, което нормално е минималната цел за тези защитни мрежи като последна мярка.

*Одри Гуде,
Информационен специалист, EAPN.
Статията се основава на доклада
„Стандарти за минимален доход в
разширена Европа: Планове за
гарантиран минимален доход,
разработени от Рамон Пена-Касас
http://www.eapm.ie/pdfs/155_paper*

ПЛАНОВЕ ЗА МИНИМАЛЕН ДОХОД: МИТОВЕ И РЕАЛНОСТИ

Много хора се страхуват, че адекватният за работа, и плащането на адекватна бизнеса и ще навреди на националната Уилсън, международно признат експерт общоразпространени възражения срещу

минимален доход ще премахне стимула минимална заплата ще стане неизгодно за икономика. EAPN помоли Джон Вайт-по този въпрос, да отговори на някои плановите за минимален доход.

По-високият минимален доход ще намали стимула за работа, намалявайки разликата между социалните помощи и минималната надница

Схващането, че хората избират между работа или социални помощи въз основа на прости сметки е само икономическа теория, неподкрепена с доказателства от реалния живот. В действителност, повечето хора, които могат да работят, се опитват да намерят работа, която да им носи достатъчен доход за да поддържат себе си и семействата си далеч от бедността. Много хора, които не могат да си намерят работа на платения пазар на труда, защото са млади, имат семейни задължения, увреждания или са възрастни, също се нуждаят от адекватен минимален доход.

Когато обществото не успява да защити хората от бедност, осигурявайки им необходимия минимален доход както на работа, така и извън нея, това не само ги ощетява, но вреди и на техните деца и на другите, които зависят от тях, ако има такива, както и създава разходи за обществото в дългосрочен план и за икономиката като цяло като заболявания или загуба на работоспособност..

Повишаването на минималния доход ще доведе до повишаване на измамите със социалните помощи и ще направи системата неуправляема.

Повечето от погрешните плащания, направени за социално подпомагане са причинени по-скоро от грешки, а не от измами (съгласно доказателства от Сметната палата на Великобритания). Много от тези грешки са направени от самия административен персонал, защото системите са толкова усложнени, че дори персоналят не може да се справи с плащането на помощите, и това по-често води до оплаквания, че хората са получили по-малко отколкото им се полага, а не че са получили повече.

Ако има стимул за несправедливи оплаквания във връзка със социалното подпомагане, то е защото оплаквателите се имат прекалено малко пари за да живеят нормално. Много от съществуващите системи за социално подпомагане са

толкова административно зле осигурени, че в момента не се управляват според целите, които са си поставили. По-високите нива на помощите, по-опростените правомощия и по-доброто кадрово осигуряване ще направят системата по-ефективна в постигане на целите си и по-ефективна в използването на ресурсите си.

Ако нивото на минималния доход се вдигне, работниците ще настояват ниските заплати също да се вдигнат, и

Когато обществото не успява да защити хората от бедност [...], създава разходи за обществото в дългосрочен план и за икономиката

фирмите няма да могат да си позволят да плащат повече.

За да бъдем конкурентоспособни, трябва да се приспособим и да ограничим социалната държава.

Отново, това твърдение е основано на твърде опростена

икономическа теория и доказателствата сочат, че в държавите членки на ЕС, по-високите нива на минимална работна заплата са съвместими с висок растеж и стабилна икономика, както и с по-ниски нива на неравнопоставеност и по-добро благосъстояние. Работниците трябва винаги да получават заплати на прилично ниво.

Защо трябва тези работници, които получават най-ниските доходи да носят отговорността за поддържане на националната икономика в полза на цялото общество? Ако увеличавайки това, което печелят до прилично ниво, има икономически последици, разходите за труд в полза на обществото трябва да се понесат от тези с най-много ресурси, а не от тези - с най-малко. Ако предприятията наистина не могат да си позволят нормално заплащане на тези, които печелят най-малко, тогава е правилно тези, които печелят повече, да допринесат (чрез облагане на доходите и печалбите) за ресурсите на социалната държава.

Повече отговори на широко разпространените аргументи могат да се видят на уеб-страницата на EAPN; и на страницата на Джон Вайт Уилсън. www.staff.ncl.ac.uk/veit-wilson

КАК СЕ ЖИВЕЕ С МИНИМАЛЕН ДОХОД?

“Начинът, по който хората те гледат е унизителен. Не си смятан за човешко същество.”

“Проблемът не е ,че понякога не достигат пари; истинският проблем е, че целият ни живот минава така и децата ни също израстват така.”

“Не мога да бъда социален. Увереността ми в себе си е съсипана, защото всеки ден трябва да се тревожа за следващия.”

“Загубих приятелите си, защото не мога да се включвам в техните занимания”.

“Намалиха ми дохода, поради достигане на тавана за социални помощи след 6 месеца. Това означава, че сега нямам достатъчно пари за храна през последната седмица от месеца.”

Цитати от Доклад от 5-та среща на хората, изпитващи бедност, Австрийско председателство на ЕС, 2006г. и “ Гласове от линията на бедността”, EAPN, 2006. Тези документи са на разположение и на сайта на EAPN: www.eapn.org

Трудно се говори за бедността....

Кампанията за нормален минимален доход е нова отправна точка за ЕАРН. Докато тя – и особено илюстрациите на първа страница – бяха разработвани, се появиха много различни въпроси, като не на последно място беше как да разпространим посланието си без да заклеимяваме хората, които живеят в бедност.

Нашите контакти с различни доставчици на услуги, както за тази кампания така и за други проекти, ни показаха колко неинформирани са хората относно бедността – не само в медиите, но и в обществото като цяло.

Има много основна работа, която трябва да се свърши за да се информират хората за различните лица на бедността и социалното изключване и да се разсеят всички мислени образи, които “бедността” предизвиква.

Първото нещо е да се осведомят хората за степента на бедност в страните им. Първосигналната реакция ще бъде да се отрекат фактите. Как може в един от най-богатите региони на света да има толкова много хора, живеещи в бедност?

След това трябва да се обясни, че няма недиференцирано множество на “бедните”, а по-скоро отделни лица, живеещи различен живот с различни проблеми, така че е безсмислено да се опитваме да слагаме едно общо “лице” на бедността.

Накрая, е необходимо да преразгледаме негативния образ, с който често е свързвана бедността. Хората засегнати от бедността често са обвинявани за собственото си лошо положение. Подчертаването на “индивидуалната отговорност” като обяснение при публичния дебат изглежда взема превес, а подчертаването на “несправедливостта” бързо затихва.

Одри Гуде,

*Информационен специалист,
ЕАРН*

КАМПАНИЯТА НА ЕАРН ЗА МИНИМАЛЕН ДОХОД В НАЦИОНАЛНИТЕ МРЕЖИ: ИНТЕРВЮ С ЕАРН АВСТРИЯ И ЕАРН ВЕЛИКОБРИТАНИЯ

ЕАРН Австрия: За минимална сигурност е необходимо повече от определен минимален месечен доход!

От началото на 2009г. предстои въвеждането на нова система за минимален доход. Тя трябва да подобри системата за социално подпомагане, която в момента е различна за всяка от федералните провинции. Тази система се основава на права в зависимост от средствата, затова бенефициентите ѝ трябва да бъдат на разположение на пазара на труда, в случай че са сметени за „работоспособни“..

Докато новата система отчасти включва елементи, за които ЕАРН Австрия настояваше от много години, все още има много опасения относно нейното прилагане. ЕАРН Австрия се интересува главно как - и от кого - ще бъдат преценявани работоспособността и нуждите и критикува липсата на концепция за това как по-добре да бъдат включени тези, които са най-изолирани от пазара на труда.

Използвайки визуалната кампания на ЕАРН, ЕАРН Австрия ще започне кампания, която насочва вниманието към факта, че минималната сигурност изисква повече от определен минимален доход на месец, но зависи и от политиките на пазара на труда, които трябва да предлагат качествена работа с минимални заплати, вместо да принуждава хората на каквато и да е работа при каквото и да е заплащане.

ЕАРН Австрия също ще наблегне на необходимостта от добра социална инфраструктура, която гарантира достъп до висококачествени социални услуги за всеки. И необходимостта от по-добри програми за квалификация и специализирано обучение за тези, които работят в социални центрове за обслужване и предоставящи услуги на пазара на труда. Необходимо е по-малко унижение за хората, изпитващи бедност и повече уважение! Кампанията беше представена на президента на Австрия в началото на март.

*Михаела Мозер
ЕАРН Австрия*

ЕАРН Великобритания: Нека да поставим темата за адекватния минимален доход в политическия дневен ред

Кампанията за адекватен минимален доход ще бъде дълга и трудна битка, но такава, която трябва да бъде спечелена. Опитът на участниците в кампанията във Великобритания подчерта трудностите, пред които сме изправени и съсредоточени вниманието ни върху необходимостта да спечелим нашите мрежи и поддържащите организации за идеята да привлекат обществена подкрепа за адекватен минимален доход за всички.

От 2003г. ние показахме чрез нашата кампания „Дребни пари за помощи“, че помощите се покачват с процент не само по-нисък от средната работна заплата, но и по-нисък от инфлацията. Отговорът на правителството беше и продължава да бъде, да се концентрира върху повишаване на заетостта. Въпреки това, те просто се стремят да постигнат 80% заетост, така че милиони ще бъдат зависими от помощи.

Системната пропагандна кампания, водена от всички правителства през последните 30 години представя повечето претенденти за помощи като крадци, чиято бедност до голяма степен си е тяхна вина. Далеч от насърчаването на модел за адекватен минимален доход, правителствата поощряват налагането на една среда, в която много хора твърдят, че претендиращите не трябва да получават нищо, освен ако не се ангажират сами да си помогнат или да се заемат с “общественополезен труд” за да получат помощи. Това е така, въпреки проучванията, които показват, че за да бъде възможно да води здравословен живот, един човек ще трябва да получава два пъти повече помощи, отколкото в момента се отпускат.

Кампанията за минимален доход на ЕАРН е голям тласък за участващите в нея във Великобритания. Материалите за кампанията ще бъдат неопценими за убеждаването на организациите, че можем да променим мненията, и че този проблем е общ за всички мрежи в Европа.

Не си правим никакви илюзии за размера на задачата, която стои пред нас, но ако се борим - може и да спечелим. Ако не се борим, тогава със сигурност ще загубим.

Колин Хамптън, ЕАРН Великобритания

КАМПАНИЯТА НА EARN БЕЛГИЯ ЗА МИНИМАЛЕН ДОХОД ПОЛУЧАВА ПОЛОЖИТЕЛНИ ОТЗИВИ

Белгийската мрежа отбелязва през последните месеци значителен напредък във воденето на кампанията на EARN Европа за минимален доход.

Белгийската мрежа и нейните регионални подразделения започнаха кампания с писма до съответните държавни и регионални министри, и насърчиха редица организации и лица да последват примера ѝ. Използвахме френските материали, преведохме листовката и писмата на холандски и приложихме списък с ангажираните министри. Самата белгийска мрежа също писа до всички държавни и регионални министри, лидери на политически партии и депутати.

Кампанията можеше да стигне и още по-далеч, ако бяхме предупредили всички организации и бяхме установили лични контакти с ключови министри или с техните помощници. Времето тук е най-големият враг: Белгийската мрежа няма персонал освен един човек, временно финансиран специално за подготовката на Европейската среща на хора, изпитващи бедност.

Получихме много положителна обратна връзка, като съобщението за подкрепа на нашите искания за консултациите на Комисията от лидера на Фламандската либерална партия, както и поздравления за кампанията и израз на подкрепа от Белгийското представителство в ЕС, федералната агенция за социална интеграция, както и от депутатите от зелената и социалистическата партия.

Отговорът на белгийското правителство на Комуникацията на Европейската комисия за активно включване беше обсъден на нашите тримесечни срещи с Федералната агенция за социална интеграция, и агенцията обеща, че ще установи връзка с други министерства в опит да получи положителни отзиви. За нещастие, проблеми в сформирането на ново федерално правителство попречи на участващите министри да отговорят на време, и така от Белгийското представителство в ЕС пожелаха доброволно да

продължат работата за получаване на положителен отговор от страна на Белгия. Ние им изпратихме позицията на EARN. Белгийската мрежа помоли също министъра на социалната интеграция да се заеме лично с предвиждането на въпроса и да се увери, че отговорът ще бъде получен в Европейската комисия, дори след крайния срок. Надяваме се окончателният резултат да е толкова положителен колкото през първия кръг през 2006г.

Белгийската мрежа също така предложи да се добави темата за минималния доход към темите в следващия Стратегически доклад за социална закрила и социално включване 2008-2011г.. На практика, ние искаме всички минимални помощи да бъдат доведени поне до нивото на линията на бедността. Предложението беше прието в Националния план за действие 2006-08г., но само за минималните пенсии, спорейки за моралната неприемливост държавата да принуждава хората без източници на доходи да живеят под нивото на бедност.

Ние спорихме за това, че което е добро за минималните пенсии е добро също и за всички минимални помощи за живеещите под границата на бедността. Нашият случай беше приет и подкрепен от всички участници, и ще бъде предложен на междуведомствената конференция за социална интеграция, която ще вземе решения по новия стратегически доклад. И това е нещо, което ние ще следим на двуседмичните срещи на работната група „Акции“ по Стратегическия доклад за социална закрила и социално включване.

*Лудо Хорманс
EARN Белгия*

EARN БЕЛГИЯ – В СВЕТЛИНАТА НА ПРОЖЕКТОРА

Отразявайки Белгийското федерално устройство, дейностите на Белгийската мрежа срещу бедността (Belgisch Netwerk Armoedebestrijding - EARN Belgium) са разделени между 3 регионални групи: Фламандската, Валонската и Брюкселската мрежи.

Политиките на Федералното правителство и на Европейско ниво се наблюдават и вземат под внимание от Белгийската мрежа, която поддържа информираността на регионалната мрежа от местни организации членки за развитието на политиката на ЕС.

Работната група по Европейската политика на Белгийската мрежа се занимава с националната подготовка за годишната Европейска среща на хората, изпитващи бедност. Това се прави чрез пет национални срещи и поредица от регионални срещи, посещавани от хора, изпитващи бедност и представители на различни федерални агенции. Групата също взема участие и в някои широкомащабни информационни и дискуссионни форуми, посветени на развитието на политиките на федерално и Европейско равнище.

EARN Белгия използва тези вътрешни дейности на мрежата на срещи заедно с други участници в работната група „Акции“, създадена от федералното правителство на Белгия за изготвяне на доклада за стратегията за социална закрила и социално включване. Белгийската мрежа организира също на всеки три месеца и срещи с Белгийската агенция за социална интеграция за обсъждане на процеса и напредъка в борбата с бедността и общата политика на правителството.

L.H

ПОЛИТИЧЕСКАТА КРИЗА В БЕЛГИЯ СЪЗДАВА СОЦИАЛНА НЕСИГУРНОСТ

Белгия беше в политически застой от федералните избори през юни 2007г. Чак в средата на декември 2007г., беше определено правителството, което да поеме нещата, и на което му беше вменена задачата да проправи път на окончателното правителство през март 2008г. По време на това безвластие никакви правилни решения не бяха и не биха могли да бъдат взети в много области, включително и в областта на социалната политика. Това предотврати даването на отговори на Втория кръг от консултациите на Комисията за минималния доход, защото съответните министри нямаша достатъчно време да ги обмислят.

Социалният климат в Белгия напоследък е изпълнен с отчаяние. Цената на енергията неумолимо расте. Проучванията показват, че цената на храната и други основни продукти от първа необходимост се е покачила с 15% за година, докато заплащането се е покачило само с 2%. Наемите и другите разходи за домакинството (електроенергия, газ и вода) изяждат 2/3 от минималните помощи, но са също и абсолютно непостижими за тези с още по-ниски доходи. Всички тези фактори причиниха сериозно безпокойство сред голяма част от обществото (засягащо много повече хора в сравнение с тези, живеещи в бедност), което рефлектира в изблик на стачки в промишлеността и търговията, и обща нестабилност в икономиката като цяло. Междувременно липсва силното и дейно правителство. Винаги, когато членове на правителството или други видни фигури участват във форуми в чужбина, се задават въпроси, свързани с традиционното сравнително стабилно социално положение в Белгия.

Социалната несигурност, която засяга най-силно хората с минимални социални помощи, тъй като повечето от тях живеят в бедност, върви ръка за ръка с нарастващата тенденция за „активиране“ на претендентите за минимален доход, държейки ги все по-отговорни за

собственото им положение. В една просперираща икономика с много свободни работни места всички, които не работят, са считани за хора, които изпускат възможностите и следователно – виновни за това, че са безработни. В резултат на това всеки, който е без работа е подложен на „лов на вещици“.

Тази социалната несигурност върви ръка за ръка с нарастващата тенденция за „активиране“ на претендентите за минимален доход

В стремеж към изпълнение на високото ниво на заетост, наложено от ЕС, тези които по различни причини не могат да изпълнят критериите на пазара на труда, са поставени на

под натиск и биват наказвани до степен, включваща конфискуването на правото им на минимален доход. Междувременно, хора, влизащи от трети страни и дори от новите държави членки, биват третираны като нелегални емигранти и биват затваряни като престъпници, включително деца, и насилствено биват връщани в страните им по произход, независимо че проучванията показват, че е необходим все повече труд от страна на емигрантите за да се поддържа съществуващото равнище на благосъстояние. Дори сдружения на работодателите на регионално и национално равнище водят спорове за регулиране на ситуацията в съответствие с недостига на работна ръка.

Но държавната миграционна политика остава ограничителна, като че ли единственият начин да се облагодетелства икономиката на Белгия е като се репатрират емигрантите. Тази политика е в пряко противоречие с подхода на регионалното правителство, при който "...хората без документи трябва да могат ефективно да упражняват правата си и да им бъдат предлагани значими бъдещи перспективи."

Лудо Хорманс
EAPN Белгия

Сърфирайте до нас на:
www.eapn.org

Схемите за минимален доход са фундаментална предпоставка за ЕС основан на социална справедливост и равни възможности за всички!

№ 125
януари-март, 2008

отпечатано на английски и френски език и достъпен на други езици на:
www.eapn.org

Редактор
Ф. Фарел

Отговорен за изданието
О. Гуде

Square de Meeus 18
B-1050 Брюксел
tél. 32 2 226 58 50
fax. 32 2 226 58 69

E-mail: team@eapn.skynet.be
Internet: <http://www.eapn.org>

С принос към този брой:
Клер Шампекс
Корали Флемал

Bureau de depot
1600 Sint Pieters Leeuw 1

Новини от мрежата има за цел да стимулира дебати по конкретни теми. Изразените възгледи не са задължително тези на EAPN. Ако искате да коментирате съдържанието на това издание, моля изпратете електронно съобщение до team@eapn.skynet.be

Европейска анти-бедност мрежа

С подкрепата на
Европейската комисия